

KAD JE LOPOV NAVIJAČ

Svetli trag džepne električne lampe skakutao je po nameštaju. Prvo se pojavio na podu, zatim je osvetlio noge od stolice, popeo se uz pisaći sto i podrhtavao na zidu. Tražio je nešto unaokolo, zaustavljao se za trenutak na jednom mestu, da bi odmah zatim produžio svoj drhtav put. Najzad se zadržao na jednom malom ormanu, koji je stajao nedaleko od pisaćeg stola. Orman je bio poluotvoren. Ključ je još stajao u bravi. Videlo se da su zaboravili da ga zatvore.

– Gle, kakva neopreznost! – odjeknuo je tihi šapat, a zatim se čuo prigušen smeh.

– Baš im hvala, uštedeli su mi mnogo posla, – mrmljao je neko kroz zube.

Svetli trag džepne električne lampe osvetlio je orman. Za trenutak videla se u snopu svetlosti opružena ruka u gumenoj rukavici. Tiho škripanje vrata od ormana poremetilo je za trenutak potpunu tišinu. Opružena ruka počela je da pretura po hartijama i fijokama. Radila je vešto i brzo.

– Dođavola, zar samo to? – psovao je neko ljutito trpajući novčanice u širok džep od kaputa.

Tihi šum koraka lagano se udaljivao kao otvorenom prozoru. Svetli trag džepne električne lampe skakutao je sada po podu i odjedanput utrnuo. Nečija silueta pojavila se za trenutak na prozoru, a zatim isčezla isto tako brzo kao što se ukazala.

U kancelariji je opet nastala potpuna tišina...

Slavni fudbaler u neprilici

Vrata od kancelarije širom su se otvorila i šef je ušao unutra u pratnji jednog visokog, elegantno obučenog gospodina.

Dobar dan Silvio, – obratio se svome činovniku, koji je ustao i pozdravio svoga šefa i njegovog pratioca.

Šef je nastavio:

Ovo je policiski komesar g. Heri, inače moj dobar prijatelj. Obećao sam mu prilog od pet hiljada lira za bolnicu kažnjenika. Budi tako ljubazan da mu isplatiš ovu sumu.

Silvio je prišao ormanu, stajao je jedan trenutak zapanjen, a zatim se okrenuo usplahiren, bleđ kao zid.

– Ooovde sam sinoć oostavio nooovac, a sad ga nema! – promućao je zaprepašćeno.

Policiski komesar i šef preduzeća pogledali su se začuđeno. Doznali su zatim da je Silvio sinoć, kad je primio štos novčanica od svoga šefa, stavio celu rpu u orman, a pošto se žurio nije stigao da ga zatvori i zaključa. Sada, međutim, novaca više nije bilo.

Policiski komesar prišao je ormanu, izvadio je lupu iz džepa i pažljivo razgledao vrata, ispitivao ih pod i prozor, a zatim je rekao:

– Neko je noćas ovde upao kroz prozor, uzeo novac i udaljio se istim putem.

Nikako ne mogu sebi da oprostim, jadikovao je Silvije. – što sam zaboravio da zaključam vrata.

Svejedno, – tešio ga je policiski komesar, – i da ste to učinili ne biste sprečili krađu. Za tako veštog lopova kao što je bio ovaj pretstavljalo bi igračku otvoriti ovaj orman.

Ja sam ipak kriv, – obratio se činovnik svome šefu. – Molim vas da mi odbijete od plate ukradenu sumu...

Šef ga je međutim, prekinuo energičnim pokretom ruke. Ali, Silvio, taman posla. To se moglo svakom dogoditi. Evo, daću ti ček, obratio se policiskom komesaru. Silvio se ipak nalazio u velikoj neprilici. Zaista nije imao sreće. Tek što je stupio na novu dužnost, a dogodila mu se ovakva neprijatnost. Ma da očevidno nisu sumnjali u njega, on je znao da neće imati mira dok se ova krađa ne razjasni i dok se lopov ne uhvati.

Senzacionapna vest

„Gazeta delo sport“, najveći italijanski sportski list, doneo je u sredu senzacionalnu vest pod naslovom:

„Azuri će u nedelju igrati u Milanu protiv Švajcarske bez Piola.“

U tekstu je između ostalog stajalo:

„Nedavno je Silvio Piola dobio mesto sekretara kod šefa jednog velikog rimskog preduzeća. Ovih dana Piola je, međutim, upao u veliku nepriliku. Nepoznati lopov provalio je noću u njegovu kancelariju i iz otvorenog ormana uzeo pet hiljada lira, sumu koju je Silvio Piola dobio dan ranije od svoga šefa i sklonio je u orman, gde je obično držao novac. Ma da niko ne sumnja na slavnog centar fora, on se, kao ispravan i pošten čovek, stavio policiskim vlastima na raspoloženje i zahtevao je istragu da se utvrdi kako je krađa izvršena. Piola je juče izvestio saveznog kapitena Pocoa da ne može igrati u timu reprezentacije jer ne želi da napušta Rim sve dok se istraga ne privede kraju. Svi pokušaji njegovih prijatelja da promeni svoju odluku ostali su bezuspešni. Piola neće putovati u Milano. Njegovo odsustvo osetiće se znatno, jer se švajcarska reprezentacija nalazi momentano u cjaajnoj formi. Izgledi Azura zbog neučestvovanja Piola zbog toga su znatno umanjeni. Još ce ne zna koga će POCO staviti u tim mesto nezamenljivog vođe navale.“...

Ova vest odjeknula je senzacionalno u sportskim krugovima. Samo se o tome govorilo. Takav slučaj ne pamti se u sportskim analima, pa je sportska javnost s najvećim interesovanjem očekivala razvoj događaja.

Piola je isto tako dao izjavu novinarima po ovom slučaju. Izjavio je da neće moći da igra dak ne spere ljagu koja je bačena na njegovo ime. Ma da niko ne sumnja u njega, rekao je Piola, on sebe čini odgovornim za nestanak novca, jer da je bio pažljiviji možda krađa ne bi uslela. Ovako dok policija ne okonča istragu on se neće maći iz Rima.

Azuri su, dakle, morali da igraju bez svoga najefikasnijeg centar fora.

Tajanstvena pošiljka

Kada je u subotu pre podne policijski komesar Neri došao u svoju kancelariju zatekao je na svom pisaćem stolu jedan paket zamotan u prljavu hartiju od novina.

Šta je ovo? – zapitao je dežurnog policajca.

– Jedan paket za vas, gospodnne komesare.

A ko ga je doneo?

Jutros rano neki dečak je prišao policajcu na vratima, dao mu ovaj paket i pekao mu da ga predamo vama. Zatim se brzo izgubio, tako brzo da policajac više nije mogao da ga stigne...

Vrteći začuđeno glavom komesar Neri otvorio je lagano paket. Oči mu se raširiše od iznenađenja. U paketu je stajao štos novčanica. Jedno pismo stajalo je odozgo.

„Proklinjem čas, – čitao je komesar Neri, – kad sam prvi put gledao fudbalsku utakmicu. Da to nisam učinio danas bi bio bogatiji za pet hiljada lira. Zaista je to maler za jednog vatrenog fudbalskog navijača da u svom pozivu obje fudbalskog asa, koga više voli nego samoga sebe. Ali kad neko nema sreće onda je zaista nema! Vraćam vam novac i molim vas da pošaljete Pioli avionom u Milano. Molim vas jedino da ništa ne objavljujete preko novina pre utakmice, jer ću se kladiti na Azure da bar nekako izvadim štetu.“

To je bilo sve. Policiski komesar Neri zagledao je pismo sa svih strana, ali nije mogao da otkrije nikakav trag. Pismo je bilo pisano na mašini. Poslao je hartiju u odeljenje za analizu, ali je bio unapred uveren da se neće naći nikakvi otisci od prstiju.

A zatim je podigao slušalicu od telefona i potražio slavnog fudbalera.

Junak dana

Bila je to jedna od najzanimljivijih

utakmica koje su odigrane u Milanu. Meaca je u 25. minutu prvog poluvremena postigao prvi gol za italijansku reprezentaciju, a zatim cu Švajcarci izjednačili. U 36. minutu Piola je sjajnim šutem postigao drugi gol. Taj rezultat ostao je do odmora.

U drugom poluvremenu razvila se velika borba posle izjednačenja. Piola je bio junak dana. Već u petnaestom minutu uspeo je da postigne treći gol, a nešto docnije pripremio je tako savršenu situaciju Pasinatiju da ovaj nije mogao da promaši mrežu. Italija je pobedila sa 4:2.

Posle utakmice Piola je pričao svojim drugovima:

– Lopov navijač bio je kavaljer prema meni, pa sam i ja hteo da mu se odužim. Pošto se kladio na Azure trudio sam se svim silama da mu pomognem da dobije opkladu. Sada smo kvit.

Policija, međutim, nije uspela da otkrije ovog veštog lopova – fudbalskog navijača, koji je bio toliki pristalica nogometnog sporta i tako veliki navijač da je žrtvovao plen jedne smeke noćne šetnje po krovovima, samo da bi omogućio slavnom fudbalskom asu da igra u državnoj reprezentaciji.

LJUBOMIR VUKADINOVIĆ